

ΝΕΑ ΤΟΥ GÖRLITZ

Ἑλληνική

ἔκδοσις

ΑΡΙΘ. 309.

ΤΕΤΑΡΤΗ 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ/7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1917

Verantwortlicher Herausgeber: E. Glauber, Görlitz.
Übersetzt von Dionyssios Agapitos, z. Z. in Görlitz.
Druck und Verlag der Aktien-Gesellschaft Görlitzer
Nachrichten und Anzeiger, Görlitz, Demianiplatz 23/24.

Ἐπεύθυνος ἐκδότης: Αἰμίλιος Γκλάουμπερ.
Μετάφραστής: Διονύσιος Π. Ἀγαπητὸς διαμένων ἐν Γκέρλιτς.
Ἐκτύπωσις καὶ ἔκδοσις ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας Γκέρλιτσερ Νάχριχ-
τεν οδὸν Ἀντσαίγκερ, πλατεῖα Ντεμιάνι 23,24,25.

Ἡ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

IV

Ἀπὸ τὸ αὐθεντικὸν κείμενον τῆς συνθήκης μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας καταφαίνεται, χωρὶς νὰ χρειασθῆ κανεὶς νὰ κουράσῃ πολὺ τὸ μυαλό του, ὁ πραγματικὸς χαρακτήρ αὐτῆς, ὁ βαλκανικὸς δηλ. χαρακτήρ τῆς. Ἡ οὐσία τῆς εἶναι, ὅπως βλέπει καθεὶς, ὁ λεγόμενος βουλγαρικὸς κίνδυνος. Ἑλλάς καὶ Σερβία συνέρχονται ζητοῦσαι τρόπον νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ αὐτόν, «νὰ ἐξασφαλίσουν μίαν διαρκῆ εἰρήνην ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς». (Ἄρθρ. 1.) Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς συνθήκης. Τὴν Βουλγαρίαν ἀφοροῦν καὶ τὰ ἐπιλοιπα ἄρθρα, εἴτε ἀναφέρεται τὸ ὄνομά τῆς εἰς αὐτὰ εἴτε ὄχι. Ὁ ἄμεσος σκοπός, τὸν ὁποῖον ἐπεδίωκεν ἡ συνθήκη, ἦτο τὸ μοίρασμα τῆς ἐδαφικῆς λείας τοῦ πολέμου κατὰ τῆς Τουρκίας. Τὰ ἐδάφη αὐτὰ εὐρίσκονται ἐπίσης ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς. Τὸ ἄρθρ. 3. ἀφορᾷ τὸν διακανονισμὸν τῶν συνόρων μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας καὶ θέτει ὡς ὄρον «ὅτι κανένα ἄλλο κράτος δὲν θὰ παρεντεθῆ μεταξύ τῶν κτήσεων τῶν ἀνατολικῶς τοῦ Ἀξιοῦ.» Καὶ ὁ Ἀξίος ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὸ βαλκανικὸν τρίγωνον Ἑλλάς, Βουλγαρία, Σερβία. Ἄρθρ. 5. Ἀφορᾷ ζήτημα διακανονισμοῦ συνόρων, πάλιν ἐντὸς τοῦ ἰδίου βαλκανικοῦ τριγώνου. Ἄρθρ. 2. καὶ 3. τῆς στρατιωτικῆς συμβάσεως, καθορίζουν καὶ τὰς «ζῶνας ἐνεργείας» μέχρι τῶν ὑποῶν ἐκτείνονται οἱ ὅροι τῆς συμμαχίας, Παγγαῖον, Θεσσαλονίκη, Γευγελή κτλ., σημεῖα δηλ. ἀνήκοντα εἰς τὸ αὐτὸ βαλκανικὸν τρίγωνον. Ἄρθρ. 4. τῆς ἰδίας συμβάσεως ὑπογραμμεῖ τὸν στενὸν βαλκανικὸν χαρακτήρα αὐτῆς, ἀποκλείον κατ' ἀρχὴν κάθε «μεταφορὰν στρατοῦ εἰς ἄλλο σημεῖον.» Μία τέτοια μεταφορὰ θὰ εἴμπορῆ νὰ γίνῃ μόνον κατόπιν εἰδικῆς συμφωνίας μεταξύ τῶν δύο συμμαχῶν κρατῶν, παράγραφος, ἡ ὁποία ἀφαιρεῖ κάθε κῆρυξ ἀπὸ τὴν συνθήκην εἰς τὸν παρόντα πόλεμον, προκειμένου περὶ μιᾶς «ζῶνης ἐνεργείας», ἡ ὁποία ῥητῶς ἀποκλείεται ἀπὸ τὴν συνθήκην καὶ διὰ τὴν ὁποίαν χρειάζεται νέα συμφωνία. Διότι ὁ Σαῦος καὶ ὁ Δούναβις, ὅπου ἐπολεμοῦσαν ἕως πέρυσιν οἱ Σέρβοι, ἀποκλείονται τῆς συνθήκης ὡς πεδία πολέμου.

Διὰ τὸν βαλκανικὸν λοιπὸν χαρακτήρα τῆς συνθήκης οὐδεμία μπορεῖ νὰ χωρέσῃ ἀμφιβολία. Ἀκόμη καὶ αὐτὴ ἡ διπλωματικὴ φράσις «μιᾶς τρίτης δυνάμεως», ἡ ὁποία ἀναφέρεται εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ στρατιωτικοῦ ἐγγράφου καὶ χρησιμεύει ὡς βᾶσις τῶν κατηγοριῶν καὶ τῶν ὑβρεων τοῦ σερβικοῦ καὶ τοῦ συμμαχικοῦ τύπου κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι δῆθεν ἐπρόδωσε τὴν σύμμαχόν τῆς (ἡ τρίτη δύναμις αὐτὴ εἴμπορεῖ κατὰ τὴν γνώμην των νὰ εἶναι ὄχι μόνον ἡ Βουλγαρία, ἀλλὰ καὶ ἡ

Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Κίνα!), συμπληροῦνται ἀμέσως ἀπὸ τὴν φράσιν «ὑπὸ τοὺς προβλεπομένους εἰς τὴν μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας συμμαχικὴν συνθήκην ὄρους». Οἱ ὅροι δὲ αὐτοὶ τοῦ διπλωματικοῦ ἐγγράφου ἀνάγονται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν μιᾶς διαρκοῦς βαλκανικῆς εἰρήνης». Ἡ «τρίτη δύναμις» λοιπὸν αὐτὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἄλλη παρὰ ἡ ἰδία καὶ πάλιν Βουλγαρία.

Καὶ πράγματι ὅταν ἕνεκα διαφορῶν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἐξερράγη ὁ δεύτερος βαλκανικὸς πόλεμος, Ἑλλάς καὶ Σερβία εὐρέθησαν ἠνωμένοι ἀπέναντι αὐτῆς, ὑποστηριζόμενοι ἀμοιβαίως μέχρι τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου (μολονότι θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς πολλὰ διὰ τὸ ζήτημα τῆς συμμαχικῆς διαγωγῆς τῶν Σέρβων ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων.) Ἔτσι ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐφαρμοσθῆ ἀμέσως ἡ συνθήκη καὶ Σέρβοι καὶ Ἕλληνες ἔσπευσαν νὰ ἐκπληρώσουν ἀμέσως τοὺς ὄρους, τοὺς ὁποίους αὐτὴ τοὺς ἐπέβαλλεν. Ὁ πόλεμος αὐτός, εἴμπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς, ἀπέβαλε κάθε σημασίαν πλέον ἀπὸ τὴν συνθήκην, ἀφοῦ οἱ κύριοι σκοποὶ τοὺς ὁποίους ἐπεδίωκεν εἶχον ἐκπληρωθῆ: Δηλ. ἀποκατάστασις διαρκοῦς εἰρήνης (δηλ. ἰσορροπίας) ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς (ἄρθρ. 1.) Ἀποκατάστασις κοινῶν συνόρων μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας κατὰ τὰ προδιαγεγραμμένα ὑπὸ τῆς συνθήκης (ἄρθρ. 3.) Διακανόνισις τῶν συνόρων των πρὸς τὴν Βουλγαρίαν (ἄρθρ. 5.) καθὼς καὶ τὰ ἐπιλοιπα ἄρθρα τὰ ἀφροῦντα τὰ ἐμπορικὰ ζητήματα.

Μετὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν ἡ συνθήκη ὑφίστατο κατ' οὐσίαν μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν «μιᾶς αἰφνιδίας ἐπιθέσεως τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ» ἄνευ προηγουμένης προειδοποιήσεως (ἄρθρ. 1. τῆς στρατιωτικῆς συμβάσεως), ἡ ὁποία εἶναι κατὰ τὸ ἐντελὸς ἐξαιρετικόν, προέρχεται δὲ ἀπὸ τὴν ὀλίγην ἐμπιστοσύνην ποῦ ἔτρεφαν τότε αἱ δύο κυβερνήσεις πρὸς τὴν γειτονά των. Τὸ ὅτι ἡ σύμβασις ἀναφέρει ὄχι μίαν «ἐπίθεσιν» ἀλλὰ μίαν «αἰφνιδίαν ἐπίθεσιν» δὲν εἶναι ζήτημα τύχης, δὲν χρειάζεται βέβαια νὰ γίνῃ λόγος. Εἰς παρόμοια ἐγγράφα, ὅπου κάθε λέξις ζυγίζεται μὲ τὴν εὐπαθεστέραν ζυγαρίαν, ἡ τύχη δὲν ἔχει κανένα ρόλον. Μία «αἰφνιδία ἐπίθεσις χωρὶς προηγουμένην κήρυξιν πολέμου» προϋποθέτει κίνδυνον ἕνεκα τοῦ ἀπαρασχεοῦ τοῦ προσβαλλομένου καὶ τοῦ ἀπροόπτου, καθιστᾷ δὲ κατ' ἀρχὴν ἀναγκαίαν τὴν βοήθειαν ἐνὸς συμμαχοῦ. Μία «ἐπίθεσις» ὅμως ἀπλῆ, μὲ διπλωματικὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὰ ὑπόλοιπα εἶναι κατὰ τὸ προμελετημένον, ἀφίνει πιθανότητας συμβιβασμῶν, νίκης κτλ., κάμνει δὲ τὸ ζήτημα τῆς συμμαχικῆς βοήθειας συζητήσιμον. Κανεὶς π. χ. καὶ ἂν ἔχη κατὰ τύχην συμμαχοῦ θὰ θελήσῃ τὴν βοήθειάν των, θὰ δεχθῆ δηλ. μοίρασμα τοῦ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδους, ὅταν εἶναι βέβαιος, ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ

(Ζ.) Ἡ «Σέκολο» τοῦ Μιλάνου ἀναγγέλλει, ὅτι τὸ πρῶτον βοήθητικὸν σῶμα τῶν συμμάχων, τὸ ὁποῖον διευθύνεται εἰς Ἱταλίαν, ἀνέρχεται εἰς 80 000 ἀνδρας.

(Ζ.) Κατὰ τὰς ἐλθετικὰς ἐφημερίδας ἡ Ἰταλικὴ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ ἀνεκάλεσε τάχιστα εἰς Ἱταλίαν τὸν Ἰταλικὸν στρατὸν ἀπὸ τῆν Ἀλβανίαν καὶ τῆν Ἑλλάδα.

Μετὰ τὰς ἰταλικὰς ἤττας

(Ζ.) Ἡ «Νοτιογερμανικὴ Ἀναπόκρισις» ἀναγγέλλει ἐκ Μπάζελ τὰ ἑξῆς: Ἐάν ὁ Καντόνα ἀρῆσιν τὸν ἐχθρὸν νὰ πατήσῃ ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὀχθῆς τοῦ Ταγγιαμέντο, τότε δύναται ἐκεῖ νὰ ἀπολεσθῇ ἡ Ἱταλία μέχρι τῆς Λομβαρδίας. Οἱ ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιτελείου ὀφείλουσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἐμποδίσωσι τοῦτο.

(Ζ.) Ἡ «Νταίλυ Μαίηλ» ἀναγγέλλει ἐκ Ρώμης, ὅτι ἡ ἐπαρχία τῆς Βενετίας ἐκκενῶται ὑπὸ τοῦ πληθυσμοῦ διὰ στρατηγικοῦς λόγους.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

(Ζ.) Ὁ Βενιζέλος ἐγένετο τὴν δευτέραν δεκτὸς εἰς Ρώμην ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ὀρλιάνδο, κατόπιν δὲ ἐπισκέφθη τὸν ἀμερικανὸν πρεσβευτὴν Πάιξ.

ΔΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ἀπεστάλησαν ἡμῖν ἀκόμη τὰ ἑξῆς ποσά:

Ἐκ προηγουμένων εισφορῶν Μ. 30.—
Θρασόπουλος Ἀργυρόπουλος, ταγματάρχης τοῦ Βασ.

Σαζωνικοῦ στρατοῦ, 18. Σύνταγμα Οὐλάνων » 50.—

Τὸ ὅλον Μ. 80.—

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αὔριον ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου δὲν ἑορτάζει λόγω ἀσθενείας ὁ ταγματάρχης κ. Πατριαρχεὺς Δημήτριος.

— Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας κάτωθι κυρίως εὐχομαι ἔτη πολλὰ καὶ εὐτυχίᾳ: Λογαγ. Παπανικολόπουλον Δ., ὑπολ. Καλογηρόπουλον Δ., ὑπολ. Μπίων Δ., ἀνθ/στὴν Κωνσταντινοῦν Δημ. Ν. Β.

— Παρεκλήθημεν νὰ δηλώσωμεν, ὅτι αὔριον δὲν ἑορτάζει ὁ ὑπολ. τοῦ 22. πεζικοῦ συν/ματος κ. Δημ. Παλαιοδομήπουλος.

— Αὔριον ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ ἀνθοπολογαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Δημήτριος Ζυγαλάκης ἕνεκα ἀσθενείας.

ΙΩΑΝΝΑ ΡΕΣΣΕΛΕΡ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΕΙΡΙΑΣ
 ὑπολογαγὸς
 ἡ ἑραβωνίσθησαν
 Ἐν Γκέραϊτς τῇ 5. Νοεμβρίου 1917

— ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ πρισματικά διοπτρα συστήματος Zeiss, μεγεθύνσεως 6, με μνημαῖς δόσεις. Πληροφορία παρ' ἡμῖν.

Εἰς τὸ **ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ** τῆς ἐφημερίδος μας ἐκτελοῦνται παντὸς εἶδους τοπογραφικαὶ καὶ λιθογραφικαὶ ἐργασίαι εἰς ἑλληνικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν με καλλιτεχνίαν καὶ ἀ. κρῖθειαν.

ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ „ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ“

ΕἶΝΑΙ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΓΗΝΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ

„ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ“

ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ANNOBERON